

På børne- og ungeområdet synes der at være sket en stigning i antallet af forebyggende foranstaltninger samt et mindre fald i antallet af anbringelser. Ifølge redegørelserne er det vanskeligt at sige, om de konstaterede ændringer konkret skyldes grundtakstreformen, de skærpede krav til prioritering af de offentlige udgifter eller helt generelle udviklingstendenser.

Flere redegørelser konstaterer, at der i behandlingen af sagerne og samarbejdet mellem kommune og amtskommune sættes større fokus på kvalitet og kvalitetsudvikling, og der sker en større vægtning af skriftlighed og bedre dokumentation i beskrivelsen af de enkelte sager.

Tendensen er, at samarbejdet mellem kommuner og amtskommune generelt er blevet udbygget, men mange kommuner anfører også, at de oplever, at de nye procedurer er bureaukratiske, og at sagsbehandlingstiden er blevet længere som følge af den nye visitationsprocedure. Vurderingen omfatter overgangsordningen og overgangssagerne, hvor borgeren allerede befinder sig i et tilbud, således at sagsbehandlingstiden mellem kommune og amtskommune om finansieringsgrundlaget, ifølge redegørelserne, har ikke betydet, at borgeren har stået uden tilbud.

Afgrænsningen mellem det kommunale og det amtskommunale forsyningsansvar har givet anledning til vanskeligheder. Redegørelserne vurderer dog, at aftalen mellem KL og Amtrådsforeningen af 14. oktober 2002 om afgrænsning af det kommunale og amtslige forsyningsområde i relation til døgntilbud til voksne med nedsat funktionsevne i et vist omfang har afhjulpet disse vanskeligheder.

Vanskelighederne har bestået i, at afgrænsningen af forsyningsansvaret – dvs. fortolkningen af visitationsbestemmelserne i § 92 og § 93 – i praksis af amterne er forstået således, at først når der indgår fagligt specialiserede ydelser i ydelsespakken, er der tale om amtslig forsyningspligt, og af kommunerne således, at den amtslige forsyningspligt indtræder væsentligt før.

Aftalen mellem KL og Amtrådsforeningen indebærer, at der lægges vægt på et udgiftskriterium på 600.000 kr. årligt for den samlede hjælp til en person efter serviceloven. Ved sager under 600.000 kr. årligt er det en konkret vurdering af hjælpens specielle karakter, der afgør om personen er omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar, og ved sager over 600.000 kr. år-

ligt anses personen umiddelbart for omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar.

Kun en enkelt amtskommune – Ribe Amtskommune – har tilkendegivet ikke at ville følge aftalens anbefalinger. For Ribe Amt har udviklingen i visitation af ydelser i øvrigt været præget af amtskommunens beslutning om meget begrænset medfinansiering.

Med hensyn til brugen af private tilbud kan der ikke – med en enkel undtagelse – konstateres et fald i efterspørgslen af private tilbud. I denne region – Vejle Amt – har Udviklingsrådet taget initiativ til at undersøge og belyse problemstillingen nærmere. For så vidt angår familiebehandling kan der hos en række kommuner konstateres en aftagende efterspørgsel efter pladser til familiebehandling i døgnregi, idet kommunerne enten har en uændret eller faldende efterspørgsel, jf. socialministerens svar af 8. maj 2003 (Alm. del – bilag 890) på spørgsmål nr. 42 og 43 fra Folketingets Socialudvalg. Nærmiljøet er blevet særlig vægtet af flere kommuner i forbindelse med udviklingen af den familieorienterede indsats. Herunder er indførelse af metoden familierådslagning nævnt i den undersøgelse Socialministeriet har gennemført i forbindelse med besvarelsen. Der er hermed sket en særlig vægtning af det nære miljø, hvilket er i god overensstemmelse med intentionen med ændringen af serviceloven fra den 1. januar 2001. Det blev her tydeliggjort, at kommunerne ikke kun skal søge at udnytte ressourcerne hos personer i hjemmet, men også overveje, om andre i det nære netværk vil kunne bidrage til en løsning af problemerne. Anvendelse af familierådslagning kan også bidrage til at sætte fokus på andre muligheder end et døgnophold for familien. Et sådant større fokus skal således ikke nødvendigvis sættes i forbindelse med indførelse af grundtaktsmodellen.

For § 94-området (forsorgshjem) kan der konstateres en uændret aktivitet. Det er kun nogle af amtskommunerne, der direkte har beskæftiget sig med tilsandingsproblemerne og det er kun få, der efterlyser en grundtakstfinansiering af området med henblik på kommunalt incitament til at imødegå tilsandingsproblematikken.

Amtskommunerne søger på forskellig vis at imødegå tilsanding på forsorgshjemmene – bl.a. indgår en amtskommune aftaler med de enkelte kommuner om indsatsen. Det nævnes i redegørelserne, at der er problemer med at skaffe udslyningsboliger.